

OTNICKÝ ZPRAVODAJ

OBČASNÍK OBECNÍHO ÚŘADU V OTNICÍCH

ČÍSLO **20**

Prosinec 2004

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

Pomalu začínáme bilancovat právě končící rok 2004, který byl úspěšný, ale i náročný na investiční akce. Největší byla výstavba technické infrastruktury (sítí) pro následnou výstavbu 16-ti rodinných domů. Díky velmi dobře odvedené práci dodavatelskou firmou Přemysl Veselý s.r.o. Brno, se veškeré práce podařilo dokončit k 30. 11. 2004 a dne 7. 12. se uskutečnila kolaudace. Po souhlasu Ministerstva pro místní rozvoj, že jsme dodrželi podmínky přiznané dotace (termín leden-únor 2005), obec začne prodávat zainvestované pozemky zájemcům o výstavbu. Cena byla stanovena zastupitelstvem obce na 590,- Kč/m². Z šestnácti stavebních parcel je dvanáct předběžně obsazeno. Celkové investiční náklady dosáhnou asi 10 mil. Kč.

Další, svým rozsahem menší akcí, byla výstavba víceúčelového sportoviště v rámci budování „Regionálního sportovního a rekreačního centra“. V průběhu stavby jsme požádali stavební úřad Slavkov u Brna o změnu stavby před dokončením, na stavebním objektu SO 05 (objekt rychlého občerstvení) jsme stavbu rozšířili o přístřešek nad posezením. Celý objekt bude sloužit převážně mládeži, základní škole a celé sportovní (i rekreační) veřejnosti. Celkové náklady budou činit asi 5,5 mil. Kč.

K dokončení záměru I. etapy Regionálního sportovního rekreačního centra zbývá provést rekonstrukci fotbalového hřiště. Pokud obec uspěje se svou žádostí na Ministerstvu financí, pak to bude úkol č. 1 pro příští rok.

Většinu z nás nepotěšila informace ke konci roku 2003, že firma Stavoartikel a.s. Ottnice, která nás dobře reprezentovala v rámci ČR, se dostala do konkurzu. Administrativní budova firmy č.p. 479 byla dána do dražby. Zastupitelstvo obce rozhodlo podat nabídku na získání budovy v dražebním řízení. Mohu Vám sdělit, že obec ve výběrovém řízení byla úspěšná a její nabídka ve výši 2,5 mil. Kč za uvedenou budovu byla přijata. Nabídnutá cena bude hrazena z úvěru od České spořitelny Prostějov, který obec na financování budovy uzavřela.

Zbývá podepsat kupní smlouvu se správcem konkurzní podstaty. Velký otazník však zůstává nad celkovým využitím dvoupatrové budovy s podkrovím???

Do přízemí a I. patra by se mohl přemístit Obecní úřad (radnice) a knihovna. Nyní však se musíme zabývat tím, jak využít II. patro a podkroví.

Rekonstrukce, která asi nebude levnou záležitostí, se musí provést s již jasnou představou využití celé budovy. Věříme, že ve spolupráci s občany a jejich náměty se podaří najít účelné využití budovy.

Vážení spoluobčané,

Dovoluji Vám na závěr roku 2004 poděkovat za celoroční dobrou spolupráci, popřál Vám jménem zaměstnanců obecního úřadu, členů zastupitelstva obce i jménem svým radostné prožití Vánočních svátků a rodinnou pohodu.

Do nového roku 2005 pak pevně zdraví, spokojenost a aby Vaše naděje v lepší svět, svět spravedlivější a láskyplnější, kypící zdravím, morálnější i duchovnější, došla naplnění.

PAVEL PROKOP, starosta

Nový školní rok začal

1. září byl slavnostně zahájen školní rok 2004/2005. Školu navštěvuje 272 žáků z Ottnic, Bošovic, Lovčiček a Milešovic.

1. třída	19 žáků	tř. učitelka Mgr. Hana Veselá
2. třída	18 žáků	tř. učitelka Mgr. Dana Matyášová
3. třída	19 žáků	tř. učitelka Mgr. Lenka Vojáčková
4. třída	21 žáků	tř. učitelka Iva Benušová
5. A	18 žáků	tř. učitelka Mgr. Lucie Petrasová
5. B	20 žáků	tř. učitelka Ing. Markéta Šoupalová
6. A	20 žáků	tř. učitel Mgr. Hynek Zavřel
6. B	21 žáků	tř. učitelka Mgr. Ivana Čermáková
7. A	24 žáků	tř. učitelka Mgr. Dana Holomková
7. B	23 žáků	tř. učitelka Mgr. Ludmila Vojáčková
8. A	19 žáků	tř. učitelka Mgr. Šárka Hanáková
8. B	22 žáků	tř. učitel Mgr. Jan Novák
9. třída	28 žáků	tř. učitelka Mgr. Jarmila Ožanová

V základní škole vyučuje výtvarnou výchovu Mgr. Dagmar Holubová, funkcí výchovného poradce je pověřen Ing. František Pavelka, zástupce ředitelky je Mgr. Jiří Holub, ve školní družině pracuje vychovatelka Martina Tomašíková. V mimoškolní době žáci pracují v zájmových útvarech, někteří navštěvují nepovinný předmět náboženství.

V budově školy má třídu Základní umělecká škola Slavkov - hra na klavír, hru na kytaru vyučuje Hudební škola Radka Meluzína ze Šlapanic.

Úspěchy žáků otnické školy v mimoškolní činnosti

Každoročně se zapojují žáci podle svých zájmů do mimoškolní činnosti a nejlepší z nich reprezentují školu v okresních nebo krajských soutěžích a olympiádách.

Tradičně pěkná umístění získávají naši chlapi a děvčata v soutěžích pěveckých a výtvarných.

V minulém školním roce se nejlépe umístily v okresním kole ve Vyškově Alice Kroutilová v olympiádě z německého jazyka, Barbora Fialová v olympiádě z anglického jazyka a Tereza Škrhánková v recitační soutěži postoupila do celorepublikového kola a v červnu se zúčastnila podruhé přehlídky nejlepších recitátorů v Trutnově.

Dobře reprezentovali školu i chlapi v soutěžích sportovních, smíšené družstvo v soutěži dopravní, ve znalostech zdravotvědy, v soutěžích z dějepisu, zeměpisu, matematiky a českého jazyka.

Mgr. HANA KRAUTOVÁ

Medové řemeslo *aneb z historie perníkářství*

První doklady o perníkářích v českých městech pocházejí ze 14. století. Výrobci perníku nebylo ve středověku mnoho, v každém městě jeden nebo dva, kromě Prahy, kde jich na počátku 15. století působilo téměř dvacet. Ve středověkých městech bylo zvykem, že řemeslníci stejné profese bydleli a pracovali v jedné ulici. Krámky pekařů se tak odpradáвна soustředily v Caletné, později Celené ulici na Starém Městě pražském. Zdá se, že znalost výroby perníků k nám přinesli proslulí norimberští perníkáři, kteří přišli do Prahy v době před husitskými válkami. Nebyli ostatně sami, v té době se do Prahy stěhovalo veliké množství německých řemeslníků, a to byl také jeden z důvodů, proč se pražští měšťané přidávali ke kališnictví.

Zpočátku výrobci medového pečiva zakládali cechy společně s jinými řemeslníky příbuzných oborů, například s pekaři. Teprve v 16. a 17. století se objevují samostatné cechy perníkářů, v Praze a kupodivu také Kutné hoře, kde bývalo dost řemeslníků na založení vlastního cechu. Jinde nacházíme obvykle perníkáře ve společných organizacích s pekaři, a to i v pozdějších staletích. Co všechno bylo příčinou pozvolného úpadku perníkářů od druhé poloviny 19. století? Především konkurence cukrářů, jejichž sortiment sladkých dobrot se začal rozrůstat a šel dobře na odbyt, a také konfetařů, kteří vyráběli bonbony. V době vlády Rudolfa II. byl velký zájem o stejné sladkosti, jaké se připravovaly pro hostiny na francouzském královském dvoře. Bývala to malá umělecká díla v podobě květin, zvířat nebo paláců z těsta, a samozřejmě velice drahá. Dovolit si je mohli jen ti nejbohatší. V té době ještě cukráři perníkáře ještě neohrožovali. Opravdovou konkurencí se stali až mnohem později, v době, kdy začal ve výrobě sladkostí vítězit cukr nad medem a kdy dávali lidé mnohem více přednost sladkým zákuskům a dortům před perníky.

Na počátku 20. století už nakupovaly u cukrářů i nižší vrstvy. Byla u nich mnohem širší nabídka na výběr včetně drobných druhů perníků, bonbonů, kandovaného ovoce a dalších dobrot. A ještě jedna věc přispěla k popularitě cukráren, hlavně v období po I. světové válce. Cukráři totiž své obchody zařizovali tak, aby si tu lidé mohli posedět, pochutnat si na zákusku a k tomu si dát i něco k pití. Ale to by ještě nebylo

nic nového. Mnohem důležitější bylo, že do cukrárny mohla přijít i žena bez pánského doprovodu a sejít se zde mohla s přítelkyní. A toho také tehdejší ženy rády využívaly. A využívají vlastně dodnes.

Recept na perník I.

56 dkg hladké mouky (nejlépe žitné), 30 dkg práškového cukru, 3 lžice medu, 5 dkg másla, lžice kakaa, lžice rumu, lžice jedlé sody, 3 vejce, malá čajová lžička jemně drceného koření (hřebíček, skořice, badyán, anýz).

Recept na perník II. (větší množství)

93 dkg hladké mouky (žitné), 50 dkg práškového cukru, 5 lžic medu, 8,5 dkg másla, 1,5 lžice rumu, 2 lžice jedlé sody, 5 vajec, malá čajová koření (hřebíček, skořice, badyán, anýz). Nezapomeňte, že těsto je zapotřebí opravdu důkladně zpracovat, aby se na něm při pečení nedělaly boule (takto působí kypřící soda). Těsto pak musí odpočívat v chladu. Vykrájené tvary můžeme nechat odležet na pečícím plechu třeba i dva dny. Těsně před pečením je potřete studenou vodou a ihned po upečení pro změnu vejcem, které pečlivě ušleháte s trochou vychladlé kávy; káva a žloutek jsou dobré pro barvu, bílek zase pro lesk.

Muškatová srdíčka

340 g hladké mouky, 180 g moučkového cukru, 180 g čerstvého másla, 150 g mletých oříšků, 40 g nastrohané čokolády, 2 lžice medu, lžičku mletého koření (skořice, hřebíček a muškátový květ), 1 vejce, citronová kůra, loupané mandle. Máslo, cukr, vejce a med utřete, přidejte čokoládu, oříšky, citronovou kůru a koření. Pak postupně vmíchejte mouku a těsto dobře propracujte. Z těsta vyválejte plát asi 3 mm silný a vykrájejte drobná srdíčka, která potřete vejcem a ozdobte rozpuštěnou loupanou mandlí.

Ovocný perník

500 g hladké mouky, 300 g moučkového cukru, 200 g horkého medu, 4 žloutky, 2 lžice kakaa, hrst ořechů, hrst rozinek, 2 lžice jedlé sody, 2 lžice mletého koření (skořice, hřebíček a nové koření), sníh ze 4 bílků, neošetřená citronová kůra, trochu kandovaného ovoce nebo zavařené tykve. Sníh ze 4 bílků dobře rozmíchejte se žloutky a cukrem, přidejte citronovou kůru, koření, kakao, ořechy, rozinky, kandované ovoce a med, vše promíchejte a přidejte mouku se sodou. Těsto posleze rozetřete na pekáč a dejte do nevyhřáté trouby, kterou zapněte na mírnější stupeň.

Perníky

65 dkg hladké žitné mouky, 24 dkg moučkového cukru, 4 celá vejce, 10 dkg medu, 5 dkg tuku Omega, 1 polévková lžice skořice, 1 polévková lžice směsi koření (nové koření, anýz, hřebíček, badyán, fenykl), čajová lžice sody bicarbony, kdo chce tmavší těsto může přidat 2 až 3 lžice kakaa. Sypké komponenty přesijeme na vál, přidáme vejce, rozehrátý tuk s medem a postupně přivalujeme mouku. Pracujeme od středu ke kraji. Dobře vypracované těsto musí být hladké a tužší. Vykrájočkami vytvořené tvary péci při 170 až 180 °C. Perníky určené ke zdobení po vytažení z trouby ještě za tepla potřeme rozšlehaným celým vejcem. Perníčky určené k jídlu necháme odpočinout přinejmenším do příštího dne v přikryté nádobě nebo v sáčku, aby zůstaly pěkně vláčné.

Poleva a kornouty na zdobení

1 bílek, 15 až 20 dkg moučkového cukru, citronová šťáva.

Cukr je třeba několikrát přesít přes jemné síto. Polevu vymícháme dohusta a doběla nejlépe v ruce (při vysoké rychlosti šlehače se příliš našlehá - přibere zkrátka vzduch a pak je křehká). Z trojúhelníku z pergamenového papíru stočíme kornoutek bez dírky ve špicí, naplníme ho polevou (jen málo, aby netekla ven), uzavřeme a teprve pak ustříháme konec, aby vznikla dírka.

Nepečená roláda

500 g dětských piškotů nebo perníkových drobků, 100 g moučkového cukru, 3 lžice kakaa, 2 lžice rumu, vanilkový cukr a vařená černá káva; na náplň 10 g másla, 50 g medu, 50 g najemno umleté kokosové moučky, 30 g moučkového cukru a vanilkový cukr. Piškoty nebo perníkové drobečky dokonale rozválejte, přidejte cukr, kakao, vanilkový cukr, rum, a med. Do směsi přidejte tolik černé kávy, aby vznikla tvárná hmota. Rozdělte ji na dva stejné díly, na pocukrovaném vále z nich vytvořte placky, které potřete kokosovou náplní. Stočte je do tvaru rolády a dejte do chladu ztuhnout. Nakonec je potřete čokoládovou polevou a posypete kokosovou moučkou.

Jak vyrobit karamelky

Karamel vzniká zahříváním cukrů na teplotu kolem 150 až 190 °C. Běžně je používána jako potravinářské barvivo s typickým aromatem k barvení piva, likérů, alkoholických i nealkoholických nápojů, octa, cukrovinek, pekařských i masných výrobků. Ale má i řadu speciálních určení - například bez kuléru karamelu rozvařeného ve vodě by svíčková na smetaně snad ani nebyla svíčkovou. A samozřejmě nezbytný pro výrobu cukrovinek známých po mnoho generací jako karamelky.

Máslové karamelky (fudge)

Rozpis: 400 g cukru krupice, 125 g másla, 125 g čerstvého mléka, 125 g kondenzovaného mléka, 1 lusk vanilky. Postup: Mléko, kondenzované mléko a máslo přivedeme k varu. Cukr po částech tavíme na světlý karamel. Opatrně a velmi pomalu vléváme do karamelu horké mléko (pracujeme opravdu velmi opatrně, hrozí opaření a lepší je použít větší nádobu). Vše necháme povařit až do úplného rozpuštění karamelu. Z podélně rozříznutého vanilkového lusku vybereme špičkou nože semínka, přidáme je do karamelu a směs chvíli šleháme do vychladnutí. Karamelovou hmotu vylijeme na čistý, máslem potřený plech - kovovou špachtlí naznačíme kostky karamelu a hmotu necháme úplně ztuhnout. Poté jí lehce rozláme na kostičky.

Jak připravit nugát?

Nugát je skvělá pochoutka s jedinou vadou - je značně kalorický! Kde jinde než ve Francii mohli objevit vynikající chuťové spojení mandlí, medu a kaštanové mouky, z kterého byl připraven první nugát „marrons glacés“.

Nugátové koule

Rozpis: 60 g hořké čokolády, 20 g másla, 100 g lískových ořechů, 200 g hotového nugátu, 2 lžice rumu.

Postup: Ve vodní lázni rozehřejeme čokoládu, máslo a nugát. Přidáme nahrubo nasekané oříšky a dvě lžice rumu. Z hmoty vytvoříme koule a obalujeme je v pražených mandlích.

Lanýže

Rozpis: 200 g čokolády na vaření, 4 lžice moučkového cukru, 4 lžice másla, 4 žloutky, rum.

Postup: Čokoládu rozpustíme v lázni a přidáme moučkový cukr. Hmotu necháme trochu vychladnout a poté ji třeme s máslem. Do skoro studené hmoty přidáme žloutky a trochu rumu. Nakonec se pokusíme lžičkou vytvarovat alespoň trochu souměrné kuličky. Obalujeme je v kakau a ukládáme do papírových košíčků.

NÁPOJE PRO SVÁTEČNÍ VEČERY:

Ježkovy oči

Rozpis: 0,5 dl calvadosu, 2 lžičky medu, 4 ks hřebíčku, rozinky, citron na ozdobu, snítky čerstvé máty.

Postup: Vše zalijeme 1,5 dl vroucí vody.

Zelený drak

Rozpis: 1dl bílého vína, 0,5 dl kiwi likéru, 1 ks kiwi, 2 lžičky cukru, citronová šťáva, koktejlové třešně.

Postup: Kiwi nakrájíme, vložíme do poháru, zalijeme vínem a likérem, přidáme cukr a 1 dl vroucí vody. Nakonec vhodíme koktejlovou třešeň.

Vánoční punč

Rozpis: 0,2 dl ginu, 0,2 dl rumu, 0,2 dl broskvové vodky, 0,5 dl bílého vína, 1 dl vody, 2 lžičky cukru, 1 ks skořice.

Postup: Vše vlijeme do většího poháru, přidáme cukr, skořici, necháme krátce vyluhovat a horké podáváme.

Opilé ovoce

Rozpis: 30 dkg kandovaného a sušeného ovoce (třešně, ananas, citrusové plody), 15 dkg rozinek, 2 dl griotky, 2 dl červeného vína.

Postup: Ovoce nakrájíme na větší kousky, nasypeme do sklenice s pevným uzávěrem, smícháme griotku a víno a ovoce zalijeme. Dobře uzavřeme. Nejlépe je pochoutku připravit počátkem adventu, na Silvestra je dobře rozležena.

Červené víno s kořením

Rozpis: 80 g hrozinek, 40 ml brandy, 1,5 l silného červeného vína, 100 g kandysového cukru, 10 hřebíčků, 4 badyány, 2 celé skořice, citron.

Postup: Všechny přísady vložíme do skleněného hrnce a velmi zvolna prohříváme do bodu varu. Podáváme v hrnčících s oušky. Na hladinu položíme kolečko citronu.

Výbor sociální zdravotní

Proč se říká ...

Slovní hrátky - dostanem se do dějin, - nebo až do pohádky

Achillova pata = zranitelné místo, slabina, slabost

Achilles (řec. Achilleus) byl synem thesalského krále Polez a Themidy, jedné z padesáti dcer (nymf) mořského boha Nérea. Hned po narození jej matka ponořila do podsvětní řeky Styx, obtékající říši mrtvých, a tím mu zajistila nezranitelnost s výjimkou paty, za kterou jej držela. Věděla totiž, že je mu osudem přiručeno padnout v trojské válce (viz. Paridův soud, Danajský dar). Proto jej v přestrojení za dívku ukryla na ostrově Skýru mezi dcerami tamějšího krále. Podle jiné vět-

by nemohla být Trója Řeky dobyta bez Achilla, byl proto vyslán Odysseus, který použil jednoduché ale účinné lsti. Přestrojen za kupce nabízel královským dcerám šperky a mezi ně přidal meč. Když podle úmluvy zazněla polnice, dívky se rozprchly a jediný Achilles se chopil meče. Tím se prozradil a už nic nebránilo tomu, aby spolu s věrným přítelem Patroklem a ostatními bojovníky se vypravil do trojské války.

„O hněvu Achillově, tak zhoubném, nám zpívej o Múso. Hněv ten tisíce béd a strastí způsobil Řekům ...“. Těmito verši začíná Homér svou Iliadu.

Podle ní byl Achilles nejen nejstatečnější, ale i nejrychlejší a nejkrásnější z řeckých hrdinů trojské války. Pokud se účastnil bojů, Řekové vítězili. Zvrat nastal v okamžiku, kdy musel Achilles odevzdat Agamemnonovi svou krásnou otrokyni. Uposlechl sice, ale přestal se účastnit bojů a vítězství se začalo klonit na stranu Trójanů vedených Hektorem. Tehdy nastoupil na scénu Patrokles, který na Trójanů zaútočil v Achillově zbroji. Po počátečním vítězství však padl, zasažen Hektorovou střelou, jejíž směr určil bůh Apollón. Achilles sice svého přítele pomstil a Hektora zabil, sám však - podle věštby - položil v trojské válce život. Smrtící šíp vypustil Paris a ten, řízen opět Apollónem, zasáhl jediné Achillovo zranitelné místo - jeho patu. Zásluhou Homéra se stal Achilles řeckým národním hrdinou a ideálem mládeže, mj. k jeho obdivovatelům patřil Alexandr Makedonský (viz Gordický uzel). Nic na tom nemění skutečnost, že se Homér o achillově patě nezmiňuje. Domnívá-li se někdo, že nemá Achilovu šlachtu, tzv. achilovku, což je úpon lýtkového svalu nad patou, latinsky zvaný tendo Achillis, tak se plete.

BARBAR = hrubý, neotesaný, nevzdělaný člověk

Termínem „barbar“ označovali staří Řekové původně všechny, kdo mluvili cizím, Řekům nesrozumitelným jazykem, a toto označení pro cizince nemělo hanlivý význam. Situaci v tomto směru podstatně změnilo řecko-perské války v letech 492 - 449 p.n.l. (viz Maratón), ve kterých se Peršané snažili získat velmocenské postavení a nové trhy v evropském Středomoří, zatímco Řekové v nich hájili svou nezávislost a svobodu. Úměrně tomu, jak se Peršané v těchto válkách chovali, se měnilo i označení „barbar“. Už to nebyl cizinec, hovořící jinou řečí, ale i člověk krutý, surový, hrubý a navíc nevzdělaný. Později začali Řekové považovat za barbara každého „neřeka“. Domnívali se, že svou kulturou a vzdělaností stojí výš a ostatní překonávají. Proto považovali za barbara i Filipa Makedonského (asi 382 - 336 p.n.l.), pod jehož vedením vznikl spolek řeckých obcí proti perské říši. Válku proti Persii vedl po zavraždění Filipa jeho syn Alexandr (viz Gordický uzel), ale toho už Řekové za barbara považovat nemohli. Alexandr nejenže si osvojil řeckou vzdělanost (jeho vychovatelem byl řecký filozof Aristoteles), ale také ji šířil v dobytých zemích. Zahájil tak éru helénismu, tj. epochu přejímání vzdělanosti, mravů, způsobu života, zásad výchovy i všech kulturních hodnot, které vytvořilo klasické Řecko, neřeckými národy. Protože ani Římané nemohli Řekové vzhledem k jejich moci a kultuře označovat za barbary, zůstal tento pojem omezen na barbarský svět za hranicemi římského impéria a označoval zejména germánské nájezdníky, kteří napadli území rozpadající se římské říše. Jeden z nich,

Odoakér, sesadil r. 476 n.l. posledního západořímského císaře Romula Augustula a tím kdysi slavná a mocná říše zanikla pod náporom barbarů.

Baziliščí pohled = záłudný, nenávidný, zlý, záštiplný

Podle starého zákona byl bazilišek - jedovatý had nebo drak vysezený hadem z mýtického vejce - obdarován negativními vlastnostmi. Proto později se začalo říkat, že vychovat nepřítele je totéž jak vasedět baziliščí vejce. Bazilišek býval zobrazován jako bájný, ohavný netvor, který míval nejčastěji čtyři kohoutí nohy a hadí ocas. I stará čeština znala baziliška, pohádkového ještěra se zlýma očima. Někdy se mu říkalo i ostrojiv, tj. zvíře s ostrým zrakem. Středověk připisoval baziliškovi a zejména jeho očím zázračnou moc a jeho pohled prý dokázal i zabíjet. Řecké slovo Basileje znamená krále. Proto staří Řekové a po nich i Římané nazývali baziliškem, tj. malým králem (králíčkem) druh asijských ještěrek, které měly na hlavě jakousi „korunku“, vlastně trojhranný výrůstek, podepřený chrupavkou. Z hlediska zoologů je bazilišek (lat. Basiliscus) rod ještěřů, patřící do velké skupiny leguánovitých a žijících zejména ve střední Americe. Na baziliškovi spočine se zalíbením jen málokteré oko, neboť svým vzhledem vzbuzuje spíše odpor. Ještěři dosahují délky přes půl metru, jejich tělo pokrývají šupiny, tenké vysoké nohy mají pět prstů, spojených blanou, a pro samečky je charakteristický kožní hřeben, který se táhne od hlavy až k ocasu. Ze stejného slovního základu, tj. řec. basileus - král, je odvozen i název bazilika, tj. královské sloupoví, královská síň. Původně se tak ve starověkých Athénách označovalo úřední sídlo jednoho z devíti nejvyšších úředníků, archonta Basilej. Ve starém Římě se název vžil pro budovu obdélného půdorysu, v níž se odbývaly trhy, obchodovalo a někdy i soudilo. A stejně byl pojmenován i křesťanský chrám obdélníkového půdorysu, rozdělený sloupovím zpravidla na tři lodě, z nichž prostřední byla zakončena polokruhovou apsidou.

Řádí jako megera = zuřivá, zběsilá, zlá žena, furie, lítice

Zatímco mykénský král Agamemnon jako vrchní velitel řeckého vojska statečně dobýval Tróju (viz Paridův soud, Achillova pata, Danajský dar), svedl v Mykénách Aigisthos jeho ženu Klitaisméstru. Šťastným milencům nebyl návrat vítězného Agamemnóna vůbec po chuti. Překážel jim, a proto jej zavraždili. Otcovu smrt pomstil jeho syn Orestes, který zase zabil Aigistha a Klytaiméstru, tedy svou vlastní matku. Za tento čin byl pronásledován Erýniemi, bohyněmi pomsty. Byly to tři dcery bohyně Gáie a Úrana, Allektó, Tisifóne a Megaria. Římané jim říkali Furiae, z čeho vzniklo české slovo furie. Sídly v podsvětí a byly zobrazovány s pochodněmi v rukou a s hady ve vlasech. Jejich náplní práce bylo pronásledovat a trestat vrahy, křivopřísežníky a zločince nejen na tomto světě, ale i v podsvětí. Jejich spravedlivému hněvu neunikl ani Orestes, Erýnie trvaly na tom, že je vrahem své matky a má být po zásluze potrestán, zatímco ostatní bohové jeho zločin schvalovali a chtěli jej osvobodit. Spor o Orestovu vinu či nevinu vyřešila bohyně Athéna, ovšem nikoliv sama, nýbrž prostřednictvím tzv. aeropagu, tj. soudní instituce, kterou nově zřídila. Areopag vynesl nad Orestem osvobozující rozsudek a vzal tím Erýniím vítr z plachet. Strašlivé a obávané bohyně pomsty se staly laskavými bytostmi, nazývanými Eumenidky.

Rádí jako tajfun = zanechává za sebou zkázu, chaos, zmatek, nepořádek

Staří Řekové dávali s oblibou jména nejen bohům, ale i přírodním živlům. Proto znali Týfóna, bouřlivý vítr, který se stal symbolem ničivé přírodní síly. Protože Týfón sahal do kompetence Diovi, nejvyšší řecký bůh jej stihl krutým trestem; zasáhl jej bleskem a na prsa mu uvalil Entu.

Kdykoliv se Týfón pohnul, došlo k zemětřesení se všemi průvodními jevy. Do angličtiny byl přeložen jako Typhoon a i čínština zná slovo 风 ai fung pro vyjádření velkého větru. Větrů, vichrů a vichřic si lidé všímali odedávna, ovšem teprve anglický kontraadmirál sir Francis Beaufort (1774 - 1857) mezi ně vnesl řád. Poznal je dobře na svých cestách, zejména za bojů s piráty, sestavil dodnes platnou a používanou stupnici, která dělí větry podle jejich rychlostí (síly) a působení na předměty.

Stupňů je celkem 13, od bezvětří a vánku až po vichřice a orkány, v nichž se vítr pohybuje rychlostí nad 118 kilometrů za hodinu. Tyto ničivé vichřice se vyskytují v různých místech zeměkoule a podle toho mají i své místní názvy, z nichž k neznámějším patří tajfun, hurikán a uragán. Doménou tajfunů jsou tropické oblasti východní Asie. Vznikají v oblasti Jihočínského moře a Filipín, pohybují se zpravidla ke břehům Japonska. Ročně jich vzniká v průměru kolem dvaceti a svou ničivou silou si nijak nezadají s uragány a hurikány. Anglické slovo hurricane a španělské huracán mají původ v indiánských jazycích karibské oblasti. Jejich domovem je oblast Karibského moře, Velkých Antil a přilehlého pobřeží Severní Ameriky. Pro spoušť a zkázu, kterou po sobě zanechávají, podle nich dostala název i anglická jednomístná stíhačka, od roku 1940 užívaná v boji proti Německu. Podobně destruktivními účinky jako tajfun, hurikán nebo uragán se vyznačuje cyklón (z řec. kyklón = krouživý) - vzdušný vír velké rychlosti (150 a více km/hod). Z latinského slovesa tornare (= točit se, vířit) vzniklo i španělské tornádo - pozemní smršť, vlastně rovněž vzdušný vír, který se nejčastěji vyskytuje v tzv. tornádovém pásu, tj. mezi Skalnatými horami s Apačským pohořím. Destrukční účinky těchto přírodních živlů jsou často až neuvěřitelné. Zůstávají po nich vyvrácené stromy, převrácená auta, vyražená okna, zbořená domy a těm kteří přežili, oči pro pláč. Stejně jako ony si počíná i člověk, který vrazí do místnosti, v mžiku ji převrátí vzhůru nohama, zanechá za sebou nepořádek a zmatek. I o něm lze říci, že řádil jako tajfun nebo že se přehnal jako uragán.

Pověry na českém venkově

Pověry byly vždy, a hlavně v dřívějších dobách. Nejdéle se udržely na venkově, kde jich ještě dnes najdeme mnoho. Před léty se věřilo, že před vlastní prací je nutno provést mnoho jiných úkonů, aby se práce zdařila. Tak si vezmeme jednu pověru o nasazování slepic nebo husí: vejce se dávala do černé čepice a bylo nutno nasadit večer, kdy ptáčekové již nezpívají, aby prý kuřata byla také zticha. Před líhnutím kuřat dávala hospodyně vejce na mateřidoušku, aby kuře bylo silné. Když se kuřátka vylíhla, udělal se jim na hlavičce nůžkami kříž a pak je nakuřovala kořením, aby nebyla uhranuta. Aby housátka nedostala křeče, namáčela se do studené vody. Při

zabíjení domácích zvířat se jich nemělo litovat, jinak by měla zvířátka těžkou smrt. - Při setí máku se dávala bačkora na pole, hrnek a syrové vejce, bačkora proto, aby se mák obul, kdyby bylo chladno, hrnek proto, aby se mohlo dojít pro vodu, kdyby byl příliš suchý rok a vejce proto, aby byly makovice tak plny, jako vejce. Před setím se dávala pšenice na hromadu, rozsvítila se hromnička a hospodyně pak obilí pokropila svěcenou vodou, smíšenou s vápnem. Když jel hospodář na jaře po prvé na pole, pokropil sebe i dobytek svěcenou vodou. Když se pak týž den vracel s pole domů, polila ho hospodyně znenadání studenou vodou, aby ten rok sedlák nebyl líný.

Jak se dříve mluvilo

Kutchan - plech na pečení, kunerol - tuk na pečení, cukrandl - pálený cukr, legátka - židle, harmara - skříň, štrúdl - jablkový závin, špiritus - líh na pálení, hnití - nitě, kacabajka - kabát, šnuptychl - kapesník, fusakle - ponožky, štokrle - židle bez opěrky, erteple - brambory.

Pranostiky

ZÁŘÍ

Jaké počasí v září, tak i v březnu se vydaří.

Na dešti v září rolníkovi velmi záleží.

Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.

2. září, svátek: sv. Justus, sv. Štěpán - uherský král (narodil se kolem roku 969 v uherském Granu, zemřel 15. 8. 1038). Byl synem knížete Gejzy z rodu Arpádovců. Dostalo se mu křesťanské výchovy a zřejmě byl biřmován sv. Vojtěchem. Zasloužil se o pronikání křesťanství do země, zakládal kostely, kláštery, biskupství, podporoval misionáře a mnichy. V roce 1000 byl korunován prvním uherským králem. Je patronem a národním světcem Maďarů, bývá zobrazován jako král s korunou a žezlem. Jeho svátek dnes připadá na 16. srpen.

28. září - Na sv. Václava bývá bláta záplava.

Na sv. Václava každá pláňka dozrává.

Přijde Václav kamna připrav.

Sv. Václav zavírá zem.

Svatováclavské časy přinesou pěkné počasí.

Sv. Václav - kníže mučedník (nar. kolem roku 907, zemřel 28. 9. 935 ve Staré Boleslavi). Byl synem knížete Vratislava a vnukem Ludmily. Jako kníže je v pramenech doložen poprvé v roce 924, kdy dal přenést ostatky své babičky z Tetína do Prahy. Pozdější legendy zdůrazňovaly především jeho zbožnost a činy, dokazující jeho oddanost víře. Kostel založil v Praze, byl zasvěcen patronu Saska sv. Vítovi. Zřejmě jeho proněmecky orientovaná politika byla příčinou jeho vraždy, k níž došlo ve Staré Boleslavi. Brzy po smrti začal být uctíván jako mučedník, světec a patron země. Bývá zobrazován většinou ve zbroji, v ruce s praporem s orlicí, dalšími atributy jsou staroboleslavské paladium, klasy, hrozny a jiné.

Žalud -li do Michala dozrává, krutá zima brzo nastává.

Na sv. Jeronýma stěhuje se k nám zima.

ŘÍJEN

Bouřka v říjnu třebas malá, sotva na to zima stálá.

Po teplém září říjen se zle tváří.

V říjnu hodně žaludů a bukvic oznamuje zimy víc.

Na sv. Havla kráva obyčejně v chlévě stává.

Havla den když v suchu chodí, ještě teplých dní k nám vodí.

Na sv. Havla jablko do koše padá.

Sv. Havel do zelí zajel.

Sv. Havel - mnich a poustevník (narodil se kolem roku 550 v Irsku, zemřel 16. 10. 640 ve švýcarském Arbonu). Vstoupil do významného irského kláštera v Bang, později byl jedním z dvanácti mnichů, kteří doprovázeli sv. Kolumbana na jeho misijní cestě do Evropy. První oblastí jejich působení byla Francie, poté Švýcarsko. Havel zůstal u Bodamského jezera a žil jako poustevník. Na místě jeho poustevny byl o necelých sto let později založen klášter St. Gallen. Sv. Havel bývá zobrazován jako poustevník, mnich nebo opat a jeho hlavním atributem je medvěd, který mu údajně nosil dřevo na stavbu poustevny i k topení jako odměnu za to, že mu světec vytáhl z tlapy trn.

Svatá Hedvika do řepy medu namíchá.

Sv. Hedvika - vévodkyně a patronka Slezka.

Do sv. Lukáše ruce měj kde chceš, ale po něm je za řadra schovávej, jsou-li pozdě na podzim bouřky, nebudou brzy mrazy.

LISTOPAD

Jaký bývá v listopadu čas, taký obyčejně v březnu zas.

Když na dušičky jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje.

Cos nedohonil v srpnu a září, v listopadu nechytíš.

Hřmí-li, když měsíc vstoupí do Střelce, bude na horách dobrý rok.

Je-li Kačenka ucouraná, je Baruška naškrobená.

Sv. Kateřina - mučednice (nar. 3. stol. v egyptské Alexandrii, zemřela r. 311 tamtéž). Podle legendy měla být královskou dcerou, která odmítla nabídku k sňatku i od samotného císaře. Protože jí nedokázalo pádně protiargumentovat ani padesát filozofů, byla jako křesťanka uvržena do vězení, kam jí přinášela potravu holubice. Byla mučena kolem posázeným hřeby (noži), které se však rozpadlo (podle jiné verze je roztrátil blesk), a proto byla štata. Z její rány údajně netekla krev, nýbrž mléko. Její tělo prý andělé odnesli na horu Sinaj a tam byl nad jejím hrobem postaven klášter. Bývá zobrazována jako mučednice, jejím atributem je polámané kolo. Stala se patronkou všech řemesel a povolání, která jsou spojena s kolem a nožem a patřila ke čtrnácti pomocníkům v nouzi. Od 13. století byla po Panně Marii nejuctívavější světící.

PROSINEC

Když měsíc o Vánocích ubývá, rolníku úrody přibývá.

Když prosinec bystří, o Vánocích jiskří.

Vane-li v prosinci vítr východní, špatnou naději mají nemocní.

Je-li Barborka na ledě, budou Vánoce na blátě.

Závěj sv. Albíny zaplavuje doliny.

Svatá Viktorie obrázky na okna ryje.

Na Štědrý večer hvězdičky - ponesou vajíčka slepičky.

Adam a Eva

Podle bible stvořil Bůh Adama z hlíny a Evu z jeho žebra. Jejich svátek nebyl v západní církvi nikdy uznáván za zvláštní svátek. Jsou považováni za patrony snoubenců, krejčích (zakryli svou nahotu) a zahradníků (před vyhnáním žili v rajské zahradě).

Sv. Silvestr I. - papež (nar. 3. stol. v Římě, zemřel 31. 12. 335 tamtéž). V roce 313, kdy bylo křesťanství uznáno tzv. ediktem milánským za povolené náboženství, byl zvolen římským papežem. S jeho jménem je spojena tzv. Konstantinova donace, tj. listina, kterou mu údajně vydal císař Konstantin I. a která vyhlášovala nadřazenost církevní moci nad mocí světskou. Již v polovině 15. století byla tato listina odhalena jako falzum. I když se Silvestr nestal mučedníkem, začal být brzy uctíván jako světec. Častým zobrazením je scéna, v níž křtí císaře Konstantina I.

Pohyblivé svátky

Patří k nim:

Masopust, Velikonoce, Svatodušní svátky - letnice, Boží tělo, Advent; konec masopustu jasný - len krásný; na ostatky lužky - budou jablka a hrušky; na Popeleční středu fouká-li vítr svěží - úrodný rok na to běží; hezky-li na Boží hod velikonoční - s prací na poli zčerstva počni!

Když na Velký pátek hřmí - na poli se urodí; na Velikonoce jasno - bude laciné máslo; na Velkou noc bude-li málo pršeti - ne mnoho píce pro sucho budou mít; na Zelené čtvrtky hrachy zasívej - na Velký pátek se země nehýbej! Prší-li o velikonočním hodu - bude v létě nouze o vodu; Velikonoce krásné úrodu nám dají - pak-li slunce hasne, louky sucho mají.

Výbor sociální zdravotní

Životní jubileum

ve II. pololetí 2004 oslaví

Procházka Oldřich	Pančava
Menoušková Růžena	Na Kopci
Fialová Dobroslava	Mílešovská
Dřínovská Marie	Dědina

*At' život splní všechna Vaše přání, všechny Vaše naděje.
At' štěstí, které tak málo k lidem chodí, se na Vás usměje.
Oceán zdraví, moře rodinné lásky,
mnoho lásky od vnoučátek, řeku přátelství, spokojenosti,
hlavně mnoho energie do dalších let.*

Blahopřejeme.

Výbor sociální zdravotní

Současnost

Otnicím, kdysi dávno bohatým na vodní zdroje (rybníky), zbyla jen větší vodní nádrž uprostřed vesnice a říkalo se jí rybník, sloužila nám dětem jako koupaliště. Ryby tam ovšem žádné nebyly, zato spousty žab, a jejich hlasité večerní rozpravy bylo slyšet široko daleko. Postupem času se z místa stal kráter bez vody a jáma byla zavezena. Zmizelo místo dět-

ských her a radovánek. Když jsem se dozvěděla, že na pomezí otnického a bošovského katastru byla uměle vytvořena přírodní jezírka, zvědavost mě zlákala na vycházku do těch míst. Od té doby se návštěvy tohoto krásného kousku přírody staly pravidlem. Nyní uprostřed července, kdy je příroda v plné síle, se nemohu vynadívat na krásné vodní rostlinky. Některé drobnounce kvetou růžovými květy, jiné zdobí hladinu velkými zelenými listy. Vážky poletují nad hladinou a všechno tak krásně splývá s okolní krajinou, že mám pocit, že je zde ta nádhera odjakživa. Stromečky, vysázené na břehu, se mají čile k světu, a svou štíhlostí a křehkostí nás upozorňují, že se všechno teprve rozvíjí. Proto doufejme, že lidská ruka na tento kousek krásy bude dopadat jen pomocí a laskavostí, a že se z něj budou radovat i naše vnoučata. Díky všem, kteří se o tuto krásu zasloužili.

Návraty

Je krásné červnové odpoledne a já procházím pomalu Otnicemi po stopách svého mládí. Kousíček za vesnicí přejdu přes most a těsně před Matušinovým mlýnem odbočím doleva. Těším se na louku plnou kopretin, vlčích máků i slziček Panny Marie. Běhali jsme po ní bosýma nohama a trhali kytičku pro maminku. Za loukou směrem do Lovčiček se táhla polní cesta, která nás dovedla ke stráni plné kaskádovitých svahů, na kterých jsme každý rok hledali sasanky a petrklíče. Vzpomínky na přírodu z dětství jsou nádherné.

Ještě dnes cítím vůni petrklíčů na místě, kterému jsme říkali „u Baby“, protože jsme to slyšeli od svých dědů. Slyším křik bažantů, zpěv ptáků a v dálce kukačku. Vidím třešňové aleje kolem té dávné louky, které nás lákaly obtíženy dozrávajícím plody. Všechno je nekonečně velké a plné slunce.

Příroda v rodné zemi je krásná, příroda v rodném kraji je nejkrásnější. Co na tom, že louka, to nádherné místo dětských her už není, kaskády sasank a petrklíčů jsou rozorány, roste tam vinohrad.

Nic na tom světě není trvalé, všechno se ztrácí a nastupuje nové. Tak je to s přírodou! Ne ale vždy je to nové lepší. Je třeba hodně přemýšlet nad každou změnou a nemyslet jen na peníze. Chraňme, pečujme a pomáhajme přírodě ve jménu zachování její krásy pro příští pokolení.

DRAHOMÍRA TIŠEROVÁ, Otnice 426

PŘÍRODĚ ZVONÍ HRANA?

Trávy kolem cest.

Jsou plné olova.

Stromy jsou suché a holé,

jak zimnice;

civilizace je zabila!

Příroda volá dost, už to stačí!

Cožpak si nevážíte domova?

Svět kolem nás do zkázy kráčí,

vzpamatujte se proboha.

Vždyť kolem nás se všechno ztratí,

všechna ta krásy pomine,

probudte se, lidé zlatí,

apokalypsa nás nemine.

*Děti neznají křišťálovou studánku,
vodu z plastu pít musí,
neopájí se vůní přírody,
alergie je dusí.*

*Zvony světa bijí na poplach,
zvířata i děti prosí!*

*Nemyslete jen na prospěch,
snažte se o lepší časy.*

DRAHOMÍRA TIŠEROVÁ, Otnice 426

Sportovci

TJ Sokol Otnice v letošním roce opět pořádala tradiční sportovní a kulturní akce. Mezi ně patří Ostatky, Den dětí, Aloiské hody, Babské hody, ale také už třetím rokem pořádaný krásný turnaj ve volejbale.

Letos první turnaj čtyřher v tenise pořádal tenisový oddíl, který vznikl prakticky hned po vybudování nového víceúčelového hřiště. Je zaregistrován Českým tenisovým svazem a hraje soutěž smíšených družstev. Tohoto turnaje se zúčastnilo 16 párů z Brněnska a Vyškovska. Z vítězství se radovala dvojice hráčů z Brna Vinohrad. Druhé místo obsadili kolegové z jejich oddílu a třetí skončili tenisté Rousínova. Otnická dvojice ve složení Šebeček Marek, Horáčková Gábina skončila na čtvrtém místě. Všichni účastníci se pochvalně vyjádřili o našem novém areálu a rádi se zúčastní i příští rok.

Další nový turnaj pořádaný naší TJ byl turnaj v nohejbale. Zúčastnilo se celkem 12 trojic z naší obce. Díky pěknému počasí a dobré náladě hráčů vše proběhlo hladce a už se všichni těší na příští ročník.

Tento rok se TJ snažila i trochu budovat. Šlo hlavně o sociální zařízení na fotbalovém hřišti, které teď mohou využívat nejen účastníci sportovních akcí, ale i fanoušci, kteří to měli dříve hodně komplikované. Fanoušci to budou mít od začátku příštího roku jednodušší i co se týče nepříznivého počasí a utkání budou moci sledovat z nově zastřešeného občerstvení, které se momentálně dokončuje.

Myslelo se i na děti. Za přispění Obecního úřadu, dotací a taky trochu z naší kasy byl zbudován dětský koutek, který určitě potěší naše nejmenší návštěvníky sportovního areálu. Sportovního areálu říkám úmyslně, protože Obecní úřad právě dokončuje nové asfaltové hřiště a možná je v dohledu náš největší problém - fotbalové hřiště, které je opravdu oproti jiným obcím katastrofální. Pokud se otázka fotbalového hřiště co nejdříve vyřeší, věřím, že u nás budou mít sportovci, ale hlavně fotbalisté větší motivaci a taky chuť jak po sportovní, tak i po pracovní stránce.

MAREK ŠEBEČEK

Kino

Na měsíc leden připravujeme **Holky to chtěj taky II.**, pokračování populární komedie Holky to chtěj taky, kterou v České republice vidělo bezmála 230 tisíc diváků. Znovu nabízí divákům neodolatelný mix komediální zápletky, dívčího půvabu a přiměřené erotiky. Pochopitelně i tentokrát s českým dabingem.

Drama na otnickém rybníku

Je ráno, 14. 8. 2004, nad rybníkem se válí mlžný opar a všude je klid, jen ptáci ruší ticho svým zpěvem. Zatím nic nenavědčuje tomu, že se tu odpoledne odehraje velké drama za přítomnosti desítek, ne-li stovek lidí.

Díky Neznámé otnické organizaci se na otnickém rybníku v srpnovém odpoledni sešlo 10 plavidel - některá plovoucí a některá ke dnu klesající, a zápolila o titul nejrychlejšího plavidla na nultém ročníku neckyády.

Davy mohutně skandovaly jména svých favoritů - mnohdy šlo o boj rodinných klanů. A nebojovalo se pouze v plavidlech. U hlasovacího stolku, kde probíhala soutěž o nejhezčí plavidlo, nebylo výjimkou zaslechnout výkřiky jako: „Dejte, hlas našemu Robínkovi.“; „Já dám hlas tetě Daně s Plaváčkem.“ či „Dorostenci, už jste hlasovali?“ Ovlivňování, nátlak ani hrozby neměly význam. Každý hlasoval pro to „svoje“ nejkrásnější plavidlo.

Plavidla měla po vzoru jachet svá jména. Nutno říci, že někdy zněla velmi exoticky. Posuďte sami: Motýlus, Fazulus, Milínus, Plastikov, Prkno Cuny, Ralley Dakar, Plaváček, Kočár na gumě, Zebra a Šipka.

Stejně jako celý průběh neckyády i výsledky rychlostního závodu a „soutěže krásy“ byly překvapivé. Nezvítězil nikdo z těch, co poctivě zkoušeli ponor svých plavidel a pravidelně trénovali. Vítězové rychlostní soutěže se řídili Ceasarovským: „Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem.“ Stala se jimi posádka ve složení Jan Kalouda - Roman Kalvoda na plavidle Prkno Cuny. Titul „miss plavidlo“ připadl Zebře a jejím hrdým tvůrcům - týmu ve složení Jiří a Petr Kaloudovi.

Zdá se mi, že letos bylo na stupni vítězů nějak „překaloudováno“. Příští ročník však může znamenat pro jejich závratnou kariéru zvrát, neboť organizátoři chystají kromě stávajících disciplín i nové a zároveň konkurence již jistě na svých plavidlech pracuje. Přijďte se v létě pobavit i vy a zkuste štěstí se svým vlastnoručně vyrobeným plavidlem. Tak ahoj v létě na rybníku, plavčíci a námořníci.

Zájezd

Vydařený zájezd uskutečnili otničtí zahrádkáři na představení „Strakonický dudák“ do nově přestavěné divadelní budovy v Boleradicích. Všichni účastníci byli nadšeni profesionálními výkony místních ochotníků a těší se na další představení. Také prohlídka a vybavení divadla bylo moderní a pěkné.

ANTONIE BOČKOVÁ, ČZS Otice

Klubovna

V naší vesnici je několik krásných dětských hřišť, kde se rodiče s malými dětmi můžou většinu roku setkávat. Postesknutí několika maminek, kde se budou scházet s dětmi v zimě, je přivedlo na nápad vytvořit pro sebe a především svoje děti klubovnu. Díky patří Světlaně Kolaříkové, která rychle zareagovala a nápadu se chopila s velkým odhodláním a elánem.

Po dohodě s panem starostou obdržela klíče od bývalého skladu CO ve škole a začalo se budovat. A jak to dopadlo? Přijďte se podívat, otevřeno je pondělí až středa 15-17.30 hodin a ve čtvrtek 15-16 hodin. Vchod do klubovny je ze hřiště. V klubovně je připraveno posezení pro maminky a malá herna pro děti.

Těšíme se na Vás a vaše nové nápady i připomínky.

Otnické maminky

*Vločka vločku míjí
stejně jako noha nohu.
A my při té krásné chvíli
vzpomínat můžeme.
Za ranního šírání,
když zvon vánoc vyzvání
na všechny své známé,
kteří vědí, že se máme.
Při té ranní procházce
přemýšlím i o lásce.
Jak jí není nikdy dost,
jak vzácný je to host.
Ať Vám láska nechybí
od Boha ani od lidí.
Ať Vám jí dá Ježíšek.*

Šťastné prožití vánočních svátků, hodně radosti a pevně zdraví v novém roce přeje

Výbor sociální zdravotní

Mgr. Novák objevil novou rostlinu

Zdravím v Otnicích z provincie Tucuman na severu Argentiny. Teploty šplhají každý den přes 42 stupňů, což nás ale nemůže odradit od práce v terénu. Již jsem měl možnost ochutnat znamenité argentinské steaky i chleba pečený indiány. A musím se i pochlubit, neboť se mi povedlo objevit nový dosud botanicky nepopsaný taxon, který ponese moje jméno Eriocyce novakii.

Doufám, že kolegové co za mne musí učit, nejsou naštvaní a dětičky že nezlobí.

Mějte se krásně.

Mgr. Jan Novák - Argentina

Chcete mít pevné svaly?

Stačí přijít v pravý čas a s námi si zaplesat!

DĚTSKÝ SPORTOVNÍ PLES

**29. 1. 2005 ve 14 hodin
v prostorách Dělnického domu**